

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate; de Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. III. Dilvuntur aliæ objectiones contra secundam conclusionem fieri solitæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77355)

quo pacto homo se habet ad actiones donorum, A cum potentia animæ, ut per dona elevata, habeant sufficientem proportionem cum illis. Solutio est D. Thomæ hic art. 3. ubi secundo loco sibi idem argumentum objicit, & respondet, quod ratio illa procedit de instrumento, cujus non est agere, sed solum agi: tale autem instrumentum non est homo, sed sic agitur à Spiritu sancto, quod etiam agit, in quantum est liberi arbitrii, unde indiget habitu.

Ad ultimam respondeo, hoc axioma: utimur habitibus quando volumus: intelligi de habitibus subditis rationi, & communibus regulis; non verò de illis qui non subduntur rationi, nec regulis ordinariis, sed extraordinariis utuntur, B cujusmodi sunt dona Spiritus sancti: unde ut homo illis utatur, indiget speciali morione illius; sicut ad actus indeliberatos, qualis est prima intentio finis, debet specialiter moveri à Deo, absque prævio consilio & deliberatione rationis, ut docet Aristoteles lib. 7. moralium Eudimiorum cap. 18. & D. Thomas supra qu. 9. art. 4.

S. III.

Diluuntur alie objectiones contra secundam conclusionem fieri solita.

13. **O**BJECIONES primò contra secundam conclusionem: Idem præstant virtutes theologice, & morales infusæ, quod dona: Ergo non distinguuntur realiter inter se. Consequentia patet, Antecedens verò probatur. Dona per nos habent disponere animam ad recipiendam motionem Spiritus sancti: Sed hoc idem præstant virtutes theologice, & morales infusæ; cum enim homo non possit actus illarum virtutum elicere, nisi Spiritu sancto movente, inspirante, & illuminante, eo ipso quòd illa disponunt & complent potentias animæ ad actus supernaturales eliciendos, etiam illas disponunt ad recipiendam motionem, inspirationem, & illuminationem Spiritus sancti: Ergo &c.

14. **R**espondeo negando Antecedens, ad cujus probationem dicendum, quòd licet virtutes theologice, & morales infusæ, disponant animam ad recipiendam motionem Spiritus sancti, diversimodè tamen à donis, nam dona illam disponunt ad motionem Dei specialem, quæ homo à Deo movetur, non medio consilio & deliberatione, sed divino instinctu; virtutes verò theologice, & morales infusæ, illam disponunt ad recipiendam motionem Spiritus sancti communem & ordinariam intra ipsum ordinem supernaturalem, per quam scilicet homo natus est moveri supposito consilio & deliberatione rationis. Unde D. Thomas hic art. 1. ad 4. *Sapientia dicitur intellectualis virtus, secundum quod procedit ex judicio rationis: dicitur autem donum, secundum quod operatur ex instinctu divino.*

15. **O**bjicies secundò: Virtutes infusæ, & dona versantur circa eandem materiam, v. g. fortitudo ut est donum, & ut est virtus; similiter fides & intellectus respiciunt eadem objecta: Ergo non distinguuntur inter se realiter.

Respondeo virtutes infusæ & dona respicere quidem eandem materiam, sed modo valde diverso; nam dona eam attingunt sub motivo longè altiori, nempe ut subest mensuræ excedenti modum rationis.

16. **I**nstabis: Ad attingendum aliquid sub motivo altiori non requiritur nova virtus, sed sufficit quòd eadem fiat intensior, minimè verò quòd distinguatur specie ab ea quæ potest tantum attingere illud sub motivo inferiori & minùs arduo: Ergo illa ratio non convincit dona distinguuntur realiter à virtutibus infusis, sed ad summum accidentaliter, sicut virtus intensa distinguitur à remissa.

Respondeo distinguendo Antecedens: Ad attingendum aliquid sub motivo altiori, non requiritur nova virtus &c. quando motivum altius & minùs arduum sunt intra eandem rationis mensuram dirigentem, concedo Antecedens: secùs, nego Antecedens. Motivum autem, sub quo attingitur objectum per dona Spiritus sancti, est extra lineam, mensuræ motivi, sub quo attingitur per virtutes infusæ: quia istæ respiciunt objectum, ut modo humano (intra ordinem tamen supernaturalem) attingibile; dona verò respiciunt illud ut attingibile supra omnem modum humanum.

17. **D**ices: Etiam in virtutibus theologice interdum contingit aliquem operari præter communem & ordinarium modum, ut cum aliquis ex charitate animam suam tradit pro amicis; vel tam perfectam habet fidem, ut ea sufficiat ad montes transferendos, & miracula patranda: Ergo non solum dona, sed etiam virtutes supernaturales & infusæ, respiciunt suum objectum, ut supra omnem modum humanum attingibile.

Respondeo quòd quando virtutes theologice actus aliquos heroicos & extraordinarios eliciunt, adjuvantur à donis Spiritus Sancti, quia sola ratio cum virtutibus illis non sufficit ad tales actus eliciendos. Unde cuilibet virtuti theologice aliquid donum correspondet; Fidei enim correspondent Intellectus & Scientia, ut docet S. Thomas 2. 2. qu. 8. & 9. Spei donum timoris, ut docet qu. 19. & Charitati donum Sapientiæ, ut asserit qu. 45.

S. IV.

Corollaria notatu digna.

18. **E**X dictis inferes primò, dona in communi sic posse describi, seu describi: Dona sunt bonæ qualitates mentis à Deo infusæ, quibus nullus malè utitur, & quibus rectè vivitur, rectitudine operationis quæ est supra omnes regulas prudentiæ, tam acquisitæ, quàm infusæ, ex peculiari instinctu & inspiratione Dei. Vel aliter: Dona sunt dispositiones ad optimum, excedens regulas ordinarias cujuscumque prudentiæ.

19. **I**nferes secundò, dona Spiritus sancti esse homini necessaria ad salutem. Ut enim discurrit S. Thomas hic art. 2. quod imperfectè habet naturam aliquam, vel formam, aut virtutem, non potest per se operari, nisi ab altero moveatur; sicut luna, in qua est imperfectè natura lucis, non illuminat, nisi illuminata à Sole: Sed virtutes theologice, & morales infusæ, imperfectè informant animam rationalem: Ergo per illas non ita perficitur homo in ordine ad ultimum finem, quin semper indigeat moveri quodam superiori instinctu Spiritus sancti, subindeque donis illius, quæ animam ad motionem illam disponant.

20. **I**nferes tertidò, dona Spiritus sancti non posse